

Nybygninger til Afhjælpning af den bestaaende Bolignød. Ethvert Indgreb i Forholdet mellem Ejer og Lejer vil let virke hemmende paa Byggevirksomheden og det desto mere, jo mere omfattende denne Indgriben er. Allerede under den nuværende Huslejelov tør private i Virkeligheden kun i ringe Omfang opføre Nybygninger til Udlejning, idet man befrygter, at disse Nybygninger skal blive inddraget under Loven ved en Revision af denne. At denne Ængstelse ikke har været ugrundet, viser det foreliggende Lovforslag. Hvis derfor dette Lovforslag gennemføres uden Ændringer paa dette Punkt, vil sikkert alt privat Byggeri praktisk talt standse, og der vil da kun kunne bygges enten af private med store Tilskud fra Stat eller Kommune eller udelukkende af Staten eller Kommunerne.

Imidlertid er, som jeg sagde før, Huslejeloven vedblivende en Nødvendighed, og Venstre vil derfor medvirke til, at det foreliggende Lovforslag — med de Ændringer, som vi fra vor Side anser for betimelige — kan blive gennemført. Vi erkender, at hvis man standsede med Huslejelovgivning under de nuværende Forhold, vilde det kunne medføre en Tilstand, hvor Husejerne var i Stand til paa utilbørlig Vis at udbytte Lejerne, men medens vi altsaa gennem Huslejeloven vil yde Lejerne rimelig Beskyttelse, mener vi paa den anden Side, at ogsaa Ejerne har billigt Krav paa at blive stillet saaledes, at Lejeindtægten kommer til at staa i et rimeligt Forhold til Ejendommenes Værdi. Vi maa desuden have Forholdene ordnet saaledes, at Huslejenævnene, som jo har overordentlig stor Myndighed, optræder saa hensynsfuldt til begge Sider, som det er nødvendigt i et saadant Forhold, hvis der ikke skal skabes alt for megen og berettiget Utilfredshed.

Efter disse almindelige Bemærkninger skal jeg fremsætte nogle Bemærkninger vedrørende selve Lovforslaget. Dette er jo at betragte som Forslag til en midlertidig Lov, men dog foreslaas det, at Lovens Gyldighed først skal opføre den 1. April 1921. Altsaa, Loven skal gælde i omtrent 3 Aar; men det mener vi for vort Vedkommende er alt for længe. Det vil i alt for høj Grad give Huslejeloven

Karakter af at være en permanent Lov, medens vi ønsker, at Midlertidighedens Præg vedblivende skal hvile over denne Lovgivning. Vi ønsker derfor, at Lovens Varighed skal begrænses til den 1. August eller den 1. November 1919.

§ 1 afviger noget fra den nugældende Lovs § 1. Slutningen af første Stykke i den nugældende Lovs § 1 lyder saaledes: „For de Kommuners Vedkommende, som ønsker efter dette Tidspunkt“ — altsaa 31. December 1917 — „at gøre fortsat Brug af Reglerne i denne Lov, maa der af Kommunalbestyrelserne træffes Bestemmelse herom, hvorhos der vil være at foretage Nyvalg til Nævnene som gældende fra den 1. Januar 1918“. Dette er gaaet ud i det foreliggende Lovforslag. Jeg skal i og for sig ikke rejse Krav om, at det skal genindsættes, men jeg tror dog, det vilde være heldigt, om de Nævn, som er valgte af de forskellige Kommunalbestyrelser, kom paa Valg igen, for der er vist ingen Tvivl om, at der er Nævnmedlemmer ude omkring, som er optraadt noget rigoristisk og har taget alt for haandfast og haardt paa Forholdene. Det vilde ikke være nogen Skade til, om de blev erstattet med Folk, som optraadte mere hensynsfuldt, og det vil derfor absolut ikke være heldigt, at Nævnene fungerer videre uden Nyvalg; et Nyvalg skal dog naturligvis ikke hindre, at nuværende Medlemmer kan gen vælges.

I § 1, 5te Stykke, kommer man ind paa Spørgsmaalet om særlige Nævn for Fremleje af enkelte Værelser og møblerede Lejligheder eller Dele deraf. Jeg maa herom først sige, at jeg tror, Forholdene, navnlig her i København, har udviklet sig saaledes, at det er nødvendigt at udvide Huslejeloven til at omfatte ikke blot møblerede Lejligheder og Dele af disse, som vi har i den gældende Huslejelov, men ogsaa at omfatte enkelte Værelser. Derimod er jeg ikke sikker paa, at det vil være nødvendigt at medtage enkelte Værelser med fuld Kost, som de udlejes i adskillige Pensionater; i alle Tilfælde mener jeg, at hvis de skal med, saa skal der skelnes skarpt imellem Prisen for Værelserne og Prisen for Kosten. Værelser med fuld Kost maa efter min Mening ikke komme med ind under Nævnets Afgørelse.